Dosarul nr. 1a-388/25
1-22155881-02-1a-22042025

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător Tatiana POSTALACHI

D E C I Z I E
în numele Legii

03 iunie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Eugeniu BEȘELEA
Judecători: Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI
Grefier: Marilena ARNĂUTU

Cu participarea:
- Procurorului din Circumscripția Curții de Apel Centru – Alexandru PLÎNGĂU
- Apărătorul inculpatului DASCAL Alexandr– avocat, Dumitru CAZACU
- Părții vătămate - ȚĂRANU Valentin *****

În lipsa:
- Inculpatului – DASCAL Alexandr ***** (*anunțat în căutare*)

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul declarat de avocatul Dumitru CAZACU în interesele inculpatului DASCAL Alexandr *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2759/2022 din 04 martie 2025, pronunțată în cauza penală de învinuire lui:

> **DASCAL Alexandr *****, născut la ***** IDNP: *****, originar din or. *****și domiciliat în mun. Chișinău, str. ***** 38, ap. 93, studii superioare, neangajat în câmpul muncii, căsătorit – 3 copii minori la întreținere, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova și a Rusiei, anterior necondamnat.

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță: *26 februarie 2022 – 04 martie 2025*;
Judecarea cauzei în instanța de apel: *22 aprilie 2025 – 03 iunie 2026.*
Procedura de citare legal executată.

Asupra apelului declarat de avocatul Dumitru CAZACU în interesele inculpatului DASCAL Alexandr *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2759/2022 din 04 martie 2025, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă:

1. *Prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2759/2022 din 04 martie 2025,* faptele inculpatului DASCAL Alexandr ***** au fost recalificate din art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal în art.186 alin.(1) Cod penal.

DASCAL Alexandr ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal şi în baza acestei legi, i-a fost stabilită o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip deschis.

Termenul executării pedepsei se va calcula din momentul reținerii persoanei.

Până la data când sentința va deveni definitivă, a fost aplicat în privința lui DASCAL Alexandr ***** măsura preventivă – arestul preventiv, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoarea, cu menținerea dispozițiilor privind anunțarea în căutare a inculpatului stabilite prin încheierea din 23 iulie 2023.

A fost încasat din contul lui DASCAL Alexandr *****, născut la ***** IDNP: *****, originar din or. *****și domiciliat în mun. Chișinău, str. ***** 38, ap. 93, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime 1 400 (o mie patru sute) lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12/l-R-3564 din 21.09.2022.

A fost admisă parțial acțiunea civil înaintată de către partea vătămată ȚĂRANU Valentin *****.

A fost încasat din contul lui DASCAL Alexandr *****, născut la ***** IDNP: *****, originar din or. *****și domiciliat în mun. Chișinău, str. ***** 38, ap. 93, în beneficiul părții vătămate ȚĂRANU Valentin *****, născut *****, IDNP *****, originar din or. ***** suma de 8 739 lei ce constituie prejudiciul material și suma de 4 000 lei ce constituie prejudiciul moral.

2. *Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut* că, ***DASCAL Alexandr *****,*** în intervalul de timp de la 14.07.2022 până la 15.07.2022, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, prin acces liber, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, str. *****pe ascuns a sustras automobilul de model ***** anul fabricației *****, cu n/î *****, de culoare roșie, care era în stare nefuncțională, ce aparținea cet. ȚĂRANU Valentin ***** a.n.*****, și care conform raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R- 3564 din 21.09.2022 valoarea de piață a automobilului menționat supra constituie 8739 lei, după ce cu bunul sustras s-a deplasat într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i părții vătămate ȚĂRANU Valentin ***** a.n. ***** un prejudiciu material în suma totală de 8739 lei:

Astfel, acțiunile lui DASCAL Alexandr *****, u fost încadrate în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, adică furt după semnele calificative: „*sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile".*

Instanța de judecată a constatat că, potrivit prevederilor art.126 alin.(2) Cod penal (în redacția Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024), se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Instanța a concretizat astfel că, conform Hotărârea Guvernului nr. 458 din 29.12.2021 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2022 (Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 325-333 art. 761 din 31.12.2021), constituie 9900 lei. Potrivit rechizitoriului, conform raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3564 din 21.09.2022 conform căruia valoarea medie de piață a unui automobil de model ***** anul fabricației *****, la data sustragerii bunurilor, în perioada 14.07.2022- 18.07.2022, constituie aproximativ suma de 8739 lei. Astfel, cuantumul prejudiciului material cauzat părții vătămate, a fost evaluat în sumă de 8739 lei, respectiv, suma prejudiciului dat, după modificările operate la art.126 Cod penal, în vigoare la 07 septembrie 2024, nu se încadrează în mărimea prejudiciului considerabil, or prejudiciul material în mărime de 8739 lei este mai mic decât cuantumul a 10 salarii medii prognozate pe economie pentru anul 2021.

Astfel, instanța de judecată a considerat necesar de a reîncadra fapta inculpatului prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) în baza art.186 alin.(1) Cod penal, constatând că ***DASCAL Alexandr ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

3. *Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Dumitru CAZACU în interesele inculpatului DASCAL Alexandr *****, a declarat apel împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2759/2022 din 04 martie 2025, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea totală a Sentinței, rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul DASCAL Alexandr să fie achitat.*

În motivarea cererii de apel, apărarea a invocat faptul că, potrivit acuzației, DASCAL Alexandr ar fi sustras, în perioada 14–15.07.2022, un automobil de model ***** fabricat în anul *****, aflat în stare nefuncțională și amplasat pe str. *****din mun. Chișinău. Valoarea automobilului a fost estimată la 8739 lei.

Apărarea susține că instanța de fond nu a apreciat corect declarațiile lui ȚĂRANU Valentin, audiat în calitate de parte vătămată. Acesta a declarat că nu era proprietarul legal al automobilului, ci doar îl deținea în baza unei înțelegeri verbale cu fostul proprietar, SOROCHIN Victor, decedat între timp, fără a fi perfectate acte de transmitere a dreptului de proprietate. De asemenea, automobilul nu era înregistrat legal din cauza stării tehnice necorespunzătoare. Apelantul invocă prevederile Codului de procedură penală și ale Codului civil, susținând că ȚĂRANU Valentin nu avea calitatea legală de parte vătămată, întrucât nu

a demonstrat dreptul de proprietate asupra automobilului. Se menționează că simpla prezentare a unei procuri expirate, în copie, nu confirmă dreptul de proprietate, iar conform legislației civile, dreptul asupra vehiculelor se dovedește prin înregistrarea în Registrul de stat al vehiculelor.

Prin urmare, apelantul consideră că lui ȚĂRANU Valentin nu i-a fost cauzat un prejudiciu material în sensul legii, iar lipsa unui proprietar legal determină inexistența elementelor necesare pentru atragerea răspunderii penale. În acest context, se solicită aplicarea art.390 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală și pronunțarea unei sentințe de achitare, pe motiv că există o cauză care înlătură caracterul penal al faptei.

4. ***Conform art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, dacă legea nu dispune altfel.***

În acest context se indică și pct.6.1 al Hotărîrii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părţile care au fost prezente la pronunţarea hotărîrii termenul curge da la pronunţare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărîrii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinţei.

Raportînd normele legale precitate la circumstanţele speţei, Colegiul Penal consideră apelul declarat de avocatul Dumitru CAZACU în interesele inculpatului DASCAL Alexandr *****, ca fiind depus în termen, luînd în considerație că Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2759/2022 a fost pronunțată public la data de 04 martie 2025, copia sentinței fiind expediată avocatului prin intermediul poștei electronice la data de 10.03.2025 fapt confirmat prin scrisoarea de expedediere anexată la materialele cauzei (f.d. 29 Vol II) iar cererea de apel a avocatului Dumitru CAZACU a fost depus pe data de 12 martie 2025 (f.d. 30-32 Vol. II), ceea ce se confirmă prin ștampila instanței de judecată.

Prin urmare Colegiul penal, verificând acest aspect, audiind opiniile participanților la proces în acest sens**,** consideră apelul declarat în termen, fiind respectate prescripțiile art.402 alin.(1) Cod procedură penală.

5. ***Procedura citării legale a fost executată.***

În ședința Curții de Apel Centru, avocatul Dumitru CAZACU în interesele inculpatului DASCAL Alexandr ***** a susținut integral cererea de apel ce a fost înaintată și a solicitat să fie admisă în volum deplin cererea de apel formulată împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2759/2022 din 04 martie 2025. Menționează doar că susține aceeași poziție ca în instanța de fond referitor la faptul că cet. ȚĂRANU Valentin nu poate avea calitatea de partea vătămată în cauza respectivă, or, prezentarea unei procuri din 2012 în copii nu demonstrează că acesta este proprietarul automobilului. Consideră că urmează a fi verificat dacă poate dumnealui avea calitate de parte vătămată în această cauză conform art.413 Cod civil. În consecință, solicită admiterea cererii de apel formulată, cu aplicarea prevederilor art.390 Cod de procedură penală în privința lui DASCAL Alexandr.

În ședința Curții de Apel Centru, acuzatorul de stat, Alexandru PLÎNGĂU a pledat pentru respingerea apelului declarat de partea apărării, cu menținerea fără modificări a sentinței primei instanțe ca una legală și întemeiată. Cu toate ca inculpatul nu și-a recunoscut

vina în săvârșirea infracțiunii imputate, mai cu seamă, nu recunoaște obiectul infracțiunii, acesta a fost pe deplin dovedit. Referitor la alegațiile apărării cum că cet. ȚĂRANU Valentin nu ar avea calitatea de parte vătămată, este împotriva, așa cum dumnealui a dovedit prin acte valide faptul că a procurat acel automobil. Consideră sentința primei instanțe legală și întemeiată, iar careva argumente plauzibile care ar condiționa intervenirea în aceasta, apărarea nu a adus.

În ședința Curții de Apel Centru, partea vătămată Valentin ȚĂRANU a susținut poziția acuzatorului, dar nu este de acord cu sentința primei instanțe, așa cum prejudiciul acordat este unul prea mic în raport cu suma investită de către dânsul în automobilul respectiv. Chiar dacă cerere de apel nu a depus, consideră pedeapsa aplicată inculpatului fiind una prea blândă, iar prejudiciul acordat, sunt nesemnificative.

*În ședința Curții de Apel Centru, inculpatul DASCAL Alexandr ****** fiind legal citat, nu s-a prezentat, nu a adus la cunoștința instanței motivul neprezentării și nu a solicitat examinarea apelului în lipsa lui. Instanța de apel a întreprins toate măsurile necesare pentru asigurarea prezenței acestuia și având în vedere că în privința acestuia este pornit dosar de căutare, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului, conform art.412 alin.(5) Cod procedură penală.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul consideră esențial de invocat doctrina penală şi jurisprudența CEDO în acest sens: Principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care şi prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general. Principiul contradictorialității presupune dreptul inculpatului de a participa la judecată, de a se apăra și de a interoga martorii. Jurisprudența CEDO recunoaște posibilitatea judecării în lipsa acuzatului care se sustrage de la proces, fără a constitui încălcare a art.6 CEDO, atunci când instanța a întreprins măsurile necesare pentru prezența sa (*cauza Mihaes v. Franța, 25.05.1998; Kattan v. România, 21.01.2014; Dragan Kovačević v. Croația, 12.05.2022*).

În speță, inculpatul a fost legal citat, a avut cunoștință despre desfășurarea procesului și a beneficiat de asistență juridică prin apărător în instanța de apel. Având în vedere aceste circumstanțe, Colegiul consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului, conform art.412 alin.(5) Cod procedură penală, astfel că examinarea cauzei în lipsa acestuia nu a afectat principiul contradictorialității sau dreptul la un proces echitabil.

6. *Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenți, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia Sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Dumitru CAZACU în interesele inculpatului DASCAL Alexandr *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2759/2022 din 04 martie 2025, și menține fără modificări Sentința atacată, din considerentele ce succed:*

7. Conform art.400 alin.(1) Cod de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

Conform art.414 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile şi probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.* Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Conform art.415 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală: „*instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1)* ***respinge apelul****, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c)* ***apelul este nefondat;*** *2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe şi dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei”*.

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Probe noi acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ne pronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

8. Colegiul Penal constată că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, instanța de apel ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului DASCAL Alexandr, în comiterea faptei incriminate, astfel că la acest capitol se reține drept declarative argumentele apărătorului acestuia cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, și anume DASCAL Alexandr a comis infracțiunea prevăzută la art.186 alin.(1) Cod penal, *furt după semnele calificative, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului în baza art.186 alin.(1) Cod penal or inculpatul DASCAL Alexandr urma a fi achitat din învinuirea adusă pe motiv că materialele cauzei penale nu conțin nici o probă pertinentă și concludentă care ar demonstra vinovăția acestuia, Colegiul penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului DASCAL Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal și în mod legal și întemeiat a fost stabilită și individualizată pedeapsa aplicată ultimului învinuit în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale părții apărării în numele inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului DASCAL Alexandr conform art.186 alin.(1) Cod penal*,* luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenții, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010,* statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

9. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul determină ca fiind dovedită vinovăția inculpatului DASCAL Alexandr în comiterea infracțiunii pentru care au fost deferit justiției.

În ședința de judecată, inculpatul DASCAL Alexandr ** nu s-a prezentat,*** în pofida înștiințărilor legale, motiv pentru care prin încheierea din 27 iunie 2023 a fost dispusă anunțarea în căutare a sa, fiind inițiate conform notificărilor dosare de căutare, iar în acest sens, în conformitate cu art.321, art.351 alin.(2) pct.5) şi art.352 Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în ședință publică şi în absența inculpatului care se eschivează, poziție susținută de toți participanții în proces.

Ca urmare a faptului că inculpatul DASCAL Alexandr ***** nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de a-l audia şi în consecință, prin prisma prevederilor art.368 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, a dispus citirea declarațiilor acestuia depuse în calitate de bănuit și învinuit la faza de urmărire penală.

Fiind astfel date citirii declarațiile inculpatului DASCAL Alexandr ** în cauza penală de la 09 septembrie 2022 în calitate de bănuit şi de la 17 octombrie 2022 în calitate de învinuit.***

Astfel, fiind audiat în calitate de bănuit, la data de 09.09.2022, DASCAL Alexandr **, a declarat că,*** ordonanța îi este clară, vina nu o recunoaște. Pe marginea cazului dat poate comunica următoarele, trăind pe adresa mun. Chișinău str. *****el a văzut în ogradă un gunoi cu metal. Acest gunoi ocupa loc la parcare. A fost solicitat evacuator și metalul cu gunoi a fost luat din ogradă. Gunoiul cu metal era poziționat pe adresa mun. Chișinău str.***** Dânsul a adăugat că în interiorul metalului se aflau lemne vechi și putrede și DSP umflat de ploaie, de asemenea la această grămadă de metal nu se putea de apropiat din motiv că atât deasupra cât și înăuntru totul era în excremente de porumbei și pisici. De la acest gunoi cu metal mirosea urât și strașnic în toată ograda. Copiilor nu li se permitea să se apropie de gunoiul dat. Acest metal era asemănător unei construcții. Metalul a fost dus și pentru acestea el a primit 1 900 lei. (f.d. 91-93).

Fiind audiat în calitate de învinuit, vina incriminată nu a recunoscut-o, refuzând de a face declarații. (f.d.109-115);

10. *Necătând la faptul că inculpatul DASCAL Alexandr ***** nu şi-a recunoscut vinovăția, săvârşirea infracțiunii incriminate este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar şi verificate în ședința instanței de apel, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi coroborează între ele și anume:*

- Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată partea vătămată ȚĂRANU Valentin **,*** prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art.108 Cod de procedură penală, a declarat că, la data de 24.08.2022 a parcat automobilul său personal de model*****cu nr. de înmatriculare ***** în fața blocului din str. ***** Din anul 2018 nu mai locuiește pe str. ***** mun. Chișinău, însă, la momentul comiterii infracțiunii locuia în comuna Grătiești, mun. Chișinău. Odată în săptămână, ocazional mergea pe str. ***** mun. Chișinău pentru a verifica dacă automobilele sale sunt pe loc și starea lor la fel. La data de 24.08.2022 a venit

în fața blocului ***** mun. Chișinău, pentru a verifica starea automobilelor sale, inclusiv și de model**********, unde, a depistat că automobilul lipsește. Respectiv, a apelat la poliție, serviciul 112. Inițial, s-a gândit că automobilul a fost ridicat la parcarea specială. La fața locului a venit poliția unde au documentat cazul dat. Când a fost chemat la Inspectoratul de Poliție Botanica, a aflat despre circumstanțele comiterii furtului. Deține procură semnată de proprietarul anterior al automobilului. La poliție a aflat despre faptul ca DASCAL Alexandr a comis furtul. Totodată, odată a fost apelat de inculpat care i-a propus suma de 1000 dolari pentru a-și retrage plângerea. Nu a acceptat, la care inculpatul i-a răspuns, că va umbla din urma lui și ca nu-i va fi restituit prejudiciul. Totodată i-a comunicat ca el nu poartă nici o vină, și că a avut intenția doar să-i schimbe locul parcării automobilului nu să-l sustragă. Concretizează că, prejudiciului suportat este 200 000 lei costul automobilului și 100 000 prejudiciul moral. Proprietarul automobilului de model ***** este SOROCHIN Victor care este decedat. Se consideră proprietar în baza banilor achitați pentru acest automobil. Fostul proprietar se afla în Germania, fiind bolnav de cancer. Lui SOROCHIN Victor banii pentru automobil i-a transmis personal lui fără perfectarea cărorva acte. Datorită faptului ca automobilul este nefuncțional, și nu corespunde cerințelor reviziei tehnice, a fost un impediment de a o înregistra legal. Nu cunoaște în ce an a decedat SOROCHIN Victor. Aproximativ 5-6 ani în urmă a fost la SOROCHIN și a aflat că a decedat. În termenul de 3 ani a avut posibilitatea de a deveni proprietar doar cu condiția de a trece revizia tehnică. După expirarea procurii, nu a efectuat careva acțiuni, doar deține recipisa, unde-i indicat termen de eliberare. La data de 24.08.2022 automobilul era in stare funcțională, motorul lucra. Careva piese de la acest automobil a dezasamblat și anume scaunele. Cu raportul de evaluare a automobilului a făcut cunoștință. Confirmă că, prejudiciul material este de 200 000 lei. Nu a fost de acord cu expertiza care a evaluat costul automobilul de 8 000 lei. Dat fiind faptul ca automobilul nu exista, s-a efectuat o expertiză în lipsa automobilului. Confirmă că, conform pozelor din materialele cauzei, corespunde cu automobilul său. În anunțul de vânzare pe sait-ul 999, a plasat vânzarea automobilului dat contra sumei de 200 000 lei. La momentul comiterii infracțiunii, pe str. ***** avea parcate 5 automobile. Prin procura care o deține, consideră că este proprietar, iar careva rude ale lui SOROCHIN Victor nu cunoaște dacă au pretins la moștenire. Lui SOROCHIN Victor a achitat suma de 5000 dolari, și i-a întocmit procura.

11. *Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se mai demonstrează inclusiv şi prin următoarele mijloace de probă şi procedee probatorii acumulate în cadrul urmăririi penale, cercetate în cadrul şedinţei de judecată şi verificate în instanța de apel:*

- Proces-verbal de consemnare a celor constatate din 26.07.2022. (f.d. 7);

- Proces-verbal privind consemnarea plângerii despre săvârșirea infracțiunii din 09.08.2022. (f.d.30);

- - Proces verbal de cercetare la fața locului din 18.07.2022, prin care s-a cercetat pe adresa mun. Chișinău, str.********* (f.d.20-21);

- ***Procesul verbal de ridicare din 09.08.2022*** prin care s-a ridicat de la partea vătămată ȚĂRANU Valentin copia procurii din 21.08.2012, copia pașaportului tehnic al automobilului și 11 imagini foto al automobilului. (f.d.41-48);

- Procesul verbal de examinare a obiectului din 10.08.2022 prin care s- au examinat copia procurii din 21.08.2012, copia pașaportului tehnic al automobilului și 11 imagini foto al automobilului ridicate de la partea vătămată ȚĂRANU Valentin. (f.d.49);

- Procesul verbal de ridicare din 03.08.2022 prin care s-a ridicat de la martorul BACIU Ludmila copia filei pe care este notat numărul persoanei care a solicitat transportul pentru a transporta caroseria precum și adresa. (f.d. 55);

- ***Procesul verbal de examinare a obiectului din 04.08.2022*** prin care s- au examinat copia filei pe care este notat numărul persoanei care a solicitat transportul pentru a transporta caroseria precum și adresa ridicate de la martorul BACIU Ludmila. (f.d. 57);

- ***Procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 29.09.2022*** prin care martorul POPA Valeriu *****l-a recunoscut pe învinuitul DASCAL Alexandr ca persoana care i-a întâlnit pe adresa mun. Chișinău, str.***** și a solicitat transportarea mașinii la baza de metal uzat. (f.d.58- 61);

- ***Procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 29.09.2022*** prin care martorul CEBOTARI Dumitru *****l-a recunoscut pe învinuitul DASCAL Alexandr ca persoana care i-a întâlnit pe adresa mun. Chișinău, str.***** și a solicitat transportarea mașinii la baza de metal uzat. (f.d. 62- 65);

- ***Raportului de expertiză judiciară nr.34/12/l-R-3564 din 21.09.2022*** conform căruia valoarea medie de piață a unui automobil de model ***** anul fabricației *****, la data sustragerii bunurilor, în perioada 14.07.2022- 18.07.2022, constituie aproximativ suma de 8739 lei. (71-76);

12. Instanța de apel, analizând declarațiile inculpatului date la urmărirea penală și în instanța de apel precum și probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată și verificate în instanța de apel apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reține, că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului DASCAL Alexandr *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal a fost pe deplin dovedită.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare. Conform art.6 alin.(1) Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Astfel, Colegiul penal în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, *verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, le apreciază ca fiind pertinente, concludente şi utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva*

încălcări esenţiale, ce ar determina neadmiterea lor. Aşadar, conform prevederilor art.99 Cod de procedură penală, „*alin.(1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe şi propunerea de probe, admiterea şi administrarea lor în scopul constatării circumstanţelor care au importanţă pentru cauză. Alin.(2) probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă*".

Din economia rigorilor art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Alin.(4) instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate".*

Colegiul penal, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art.101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, constată că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către inculpatul DASCAL Alexandr ***** a infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(1) Cod penal - *furt după semnele calificative, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

Colegiul penal atestă că declarațiile inculpatului DASCAL Alexandr ***** privind nevinovăția sa în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, care este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor și probele scrise care ar trezi dubii nu sunt reținute.

Nerecunoaşterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Analizând solicitarea apărării privind emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului DASCAL Alexandr ***** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal constată că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Corect instanța de fond a apreciat critic declarațiile inculpatului DASCAL Alexandr *****, calificându-le drept neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpatului.

În acest sens Colegiul ține să menționeze faptul că în corespundere cu art.51 Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar*

componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracțiunii prevăzute de legea penală. Articolul 52 alin.(1) Cod penal, stipulează că *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.*

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*" CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

Totodată instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art.384 alin.(3) Cod de procedură penală că *la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată şi motivată*. Relevante în acest sens sunt și prevederile art.6 al CEDO și anume dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

La adoptarea sentinței instanța de judecată potrivit prevederile art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, *trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni.*

Totodată conform art.389 al Codului de procedură penală, *sentința de condamnarea se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăția inculpatului în săvârşirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanța de judecată în absența lor. Instanța de judecată, şi-a bazat constatările pe probele verbale şi în scris prezentate şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile".*

Potrivit actului de învinuire, inculpatului DASCAL Alexandr ***** i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal și anume, furt după semnele calificative, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

13. ***Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.186 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal reține următoarele:***

Colegiul Penal reține că *obiectul juridic* al infracțiunii prevăzute la art.186 Cod penal îl constituie relațiile sociale a căror existență şi desfăşurare normală sunt condiționate de

ocrotirea relațiilor patrimoniale, iar *obiectul juridic special* format din relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Posesia este nu o stare de drept, ci o stare de fapt. Ea este puterea materială exercitată de posesor asupra bunului, creând posesorului oportunități de a avea o conduită ca și cum el ar fi titularul veritabil al dreptului real, căruia „îi corespunde în mod normal puterea de fapt exercitată prin acte materiale și acte juridice".

Obiectul material al infracțiunii săvârșite prin sustragere îl constituie bunurile care au o existență materială, care sunt create prin munca omului și care dispun de valoarea materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Instanța de apel relevă că bunurile sustrase sunt formate din obiecte certe, valorificate financiare de către victime, adică cărora li s-a atribuit o valoare exactă şi susceptibilă de evaluat de un observator obiectiv.

În subsidiar, Colegiul notează că în conformitate cu art.459 alin.(5) Cod civil, *bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, inclusiv banii, valorile mobiliare şi alte titluri de valoare, sânt considerate bunuri mobile şi astfel formează obiectul material al infracțiunii.*

Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, Colegiul penal reține că *obiectul material al infracțiunii* este reprezentat de automobilul de model ***** anul fabricației *****, cu numărul de înmatriculare *****, de culoare roșie, care, deși se afla într-o stare tehnică nefuncțională și necesita reparații, reprezenta un bun individual determinat, susceptibil de evaluare economică și având o valoare patrimonială certă.

Caracterul patrimonial al bunului rezultă atât din raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3564 din 21.09.2022, potrivit căruia valoarea de piață a automobilului constituia suma de 8739 lei, cât și din conduita inculpatului care, după însușirea bunului, l-a transportat și valorificat la punctul de colectare a metalului uzat, obținând în schimb un folos material.

Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiate susținerile inculpatului potrivit cărora bunul ar fi constituit „gunoi" sau „metal uzat" abandonat. Or, din materialele cauzei rezultă cert că automobilul era amplasat într-un loc cunoscut și verificat periodic de partea vătămată ȚĂRANU Valentin *****, care exercita asupra acestuia acte de posesie și deținere, inclusiv păstrarea bunului în apropierea domiciliului, verificarea periodică a stării acestuia și efectuarea unor investiții în vederea întreținerii ori restaurării automobilului.

Mai mult, faptul că automobilul nu era înmatriculat pe numele părții vătămate și că procura prezentată era expirată nu lipsește bunul de protecția juridico-penală prevăzută de lege. În materia infracțiunii de furt, esențială este existența unei posesii sau detenții legitime exercitate asupra bunului, iar nu exclusiv existența unui drept de proprietate perfect și opozabil în sens civil.

În acest sens, Colegiul penal reține că partea vătămată deținea efectiv automobilul și îl stăpânea ca pe un bun propriu, aspect confirmat prin declarațiile sale, prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, inclusiv copia procurii și copia pașaportului tehnic, precum și prin lipsa oricăror pretenții formulate de alte persoane asupra bunului respectiv.

Prin urmare, instanța de apel constată că automobilul sustras întrunește toate condițiile necesare pentru a constitui obiect material al infracțiunii de furt, fiind un bun, determinat

individual, cu valoare economică și aflat în posesia altei persoane decât făptuitorul. Sub acest aspect, Colegiul penal concluzionează că acțiunile inculpatului DASCAL Alexandr ***** au adus atingere relațiilor sociale privind posesia și patrimoniul persoanei vătămate.

Cu referire la calitatea de *victimă a infracțiunii* de furt, Colegiul penal reține că aceasta nu este condiționată de existența unui titlu formal de proprietate, ci de exercitarea unei posesii sau deținerii de fapt asupra bunului sustras, protejată de norma penală în sensul art.186 Cod penal.

În acest context, victima infracțiunii este persoana fizică sau juridică ce exercită în mod efectiv o stăpânire materială asupra bunului mobil, fiind deposedată de acesta prin acțiunea ilicită a făptuitorului, independent de raporturile juridice civile complexe ce pot exista în privința dreptului de proprietate. Protecția penală vizează în mod prioritar relațiile sociale privind posesia și deținerea bunurilor, iar nu exclusiv validitatea formală a titlului de proprietate.

Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, instanța de apel constată că partea vătămată ȚĂRANU Valentin ***** exercita în mod efectiv posesia asupra automobilului de model ***** anul fabricației *****, cu numărul de înmatriculare *****, de culoare roșie. Acesta utiliza bunul în fapt, îl întreținea și îl păstra în fața blocului din mun. Chișinău, str. *****efectuând periodic verificări asupra acestuia, aspecte confirmate prin declarațiile sale și materialele cauzei.

Chiar dacă dreptul de proprietate nu era formalizat printr-un act de înmatriculare pe numele său, iar transmiterea bunului s-a realizat în baza unei înțelegeri neformalizate complet, aceste împrejurări nu sunt de natură să înlăture calitatea sa de posesor de fapt și, implicit, de subiect pasiv al infracțiunii de furt. Legea penală nu condiționează existența infracțiunii de furt de dovada unui titlu civil perfect, ci de existența unei deposedări nelegitime a persoanei care exercită controlul efectiv asupra bunului.

Sub acest aspect, Colegiul penal subliniază că inculpatul a acționat prin sustragerea pe ascuns a bunului aflat în posesia părții vătămate, deplasându-l ulterior și valorificându-l la un centru de colectare a metalului uzat, fapt ce confirmă atât luarea fără consimțământ, cât și scopul de însușire a bunului. Aceste elemente întrunesc în mod cumulativ latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal.

În consecință, Colegiul penal constată că ȚĂRANU Valentin ***** are calitatea de victimă a infracțiunii, întrucât a fost lipsit de posesia efectivă asupra bunului său prin acțiunile ilicite ale inculpatului, ceea ce a generat un prejudiciu material cert, evaluat conform raportului de expertiză judiciară la suma de 8739 lei.

Astfel, susținerile apărării referitoare la inexistența calității de victimă și, pe cale de consecință, la inexistența prejudiciului material, sunt lipsite de suport juridic și contrazise de ansamblul probator administrat în cauză.

14. *Latura obiectivă* a infracțiunii de furt se realizează prin sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane. Sustragerea bunurilor altei persoane constă în scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deținerea căreia se afla acel bun şi trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului. Bunul sustras poate fi numai un bun mobil. Bunul mobil poate fi animat sau neanimat. Nu interesează dacă bunurile mobile sunt principale sau accesorii, divizibile sau indivizibile, fungibile sau nefungibile, consumptibile

sau neconsumptibile, iar cele neanimate, indiferent de starea lor fizică (lichidă, solidă sau gazoasă).

Astfel, *latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute la art.186 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns.

Cu referință la fapta prejudiciabilă, Colegiul relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi imposedarea, care presupune trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă fenomenul luării bunurilor. Faptul deposedării şi al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe, cum s-a descris anterior, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea reală de aceste bunuri sustrase de către inculpat. Ilegalitatea acțiunilor sale şi gratuitatea luării bunului mobil, se manifestă prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către părțile vătămate, exprimată în declarațiile acesteia.

Stabilirea modului ascuns în acest caz a întrunit ambele criterii atât subiectiv cât şi obiectiv şi s-a realizat în opinia instanței, neobservate pentru alte persoane, inculpatul când a luat ilegal bunurile victimelor, nu a încetat acțiunile infracționale, dar și s-a eschivat de la fața locului. Subsecvent, instanța de apel mai detaliază că urmările au survenit în volum deplin şi mai concretizează că potrivit trăsăturilor laturii obiective pentru comiterea infracțiunii de furt, s-a întrunit criteriul subiectiv în convingerea inculpatului, or acesta a acționat vădit cu intenția de a produce urmările prejudiciabile, iar criteriul obiectiv s-a realizat prin modul ascuns față de victimă, fiind convins că nu este văzut de nimeni.

În concluzie, se statuează că infracțiunea de furt, în speță face parte din rândul infracțiunilor materiale, care s-a consumat, inculpatul reușind să dispună de bunuri după propria dorință, ceea ce întregește latura obiectivă a infracțiunii date.

Cu privire la urmările prejudiciabile, Colegiul reține legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relațiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esența caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecință, obiectul juridic alături de obiectul material condiționează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporția reducerii masei patrimoniale a părților vătămate a fost direct proporțională cu creșterea masei patrimoniale a făptuitorilor.

În acest context, se mai indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepția valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie nişte „*beneficii prezumate*” pentru victime, ci se aflau în posesia reală a ultimilor la momentul săvârșirii infracțiunii, ce indică direct spre cauzarea unui „*prejudiciu patrimonial efectiv*” părții vătămate, indiferent de restituirea ulterioară sau nu a prejudiciului sub aspect civil.

Astfel, în speță, latura obiectivă a infracțiunii constatate este exprimată prin *fapta prejudiciabilă*, constând în acțiunea de luare ilegală și gratuită a bunurilor aflate în posesia părții vătămate ȚĂRANU Valentin *****, prin sustragerea pe ascuns a automobilului de model ***** anul fabricației *****, cu numărul de înmatriculare *****, de pe adresa mun. Chișinău, str. *****fără consimțământul titularului posesiei de fapt. *Urmarea prejudiciabilă*

s-a materializat prin deposedarea efectivă a părții vătămate de bunul său și cauzarea unui prejudiciu patrimonial real, constând în pierderea posibilității de a dispune de automobil și de valoarea economică a acestuia, stabilită prin raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3564 din 21.09.2022 la suma de 8739 lei. Acest prejudiciu reprezintă o diminuare efectivă a patrimoniului victimei, fiind cert, determinat și susceptibil de evaluare obiectivă. *Legătura de cauzalitate* dintre fapta prejudiciabilă și urmarea prejudiciabilă este una directă și imediată, întrucât deposedarea părții vătămate de bun a fost consecința exclusivă a acțiunilor inculpatului, care a organizat ridicarea, transportarea și ulterior valorificarea automobilului la un punct de colectare a metalului uzat. În lipsa acțiunilor inculpatului, prejudiciul nu s-ar fi produs, iar bunul ar fi rămas în sfera de posesie a părții vătămate. *Modul ascuns* de săvârșire a faptei este, de asemenea, pe deplin realizat în cauză, acesta rezultând din împrejurarea că acțiunile de sustragere au fost efectuate fără acordul și fără cunoștința părții vătămate, prin utilizarea accesului liber la locul unde era parcat bunul, precum și prin disimularea acțiunilor sub aparența unei operațiuni de „evacuare a unui obiect metalic”. Această modalitate de operare exclude caracterul public al acțiunilor și confirmă intenția de ascundere a sustragerii față de titularul posesiei.

Totodată, Colegiul penal reține că momentul consumării infracțiunii intervine din momentul în care bunul a fost scos din sfera de stăpânire a părții vătămate și inculpatul a obținut posibilitatea reală de a dispune de acesta ca de un bun propriu. În speță, această condiție este îndeplinită prin faptul că inculpatul a transportat automobilul și l-a predat la un centru de colectare, obținând un folos material, ceea ce confirmă consumarea deplină a infracțiunii de furt.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul DASCAL Alexandr *****, acționând cu intenție directă și urmărind scopul însușirii pe nedrept a bunului altuia, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând și dorind producerea urmărilor acestora, prin acces liber la bunul lăsat nesupravegheat pe adresa mun. Chișinău, str. *****a sustras pe ascuns automobilul de model ***** anul fabricației *****, cu numărul de înmatriculare *****, de culoare roșie, care se afla în posesia de fapt a părții vătămate ȚĂRANU Valentin *****.

Aceste constatări rezultă din ansamblul probator administrat în cauză și se coroborează între ele, fiind confirmate atât prin declarațiile inculpatului date la faza urmăririi penale în calitate de bănuit, cât și prin probele materiale și procesuale administrate. Astfel, inculpatul *a recunoscut în esență că a identificat bunul pe adresa indicată, că a solicitat un evacuator, că a ridicat obiectul și l-a transportat de la fața locului, ulterior valorificându-l la un punct de colectare a metalului uzat, în schimbul sumei de 1900 lei*, aspecte care demonstrează atât acțiunea de luare, cât și dispoziția ulterioară asupra bunului.

Versiunea inculpatului, în sensul că bunul ar fi constituit „*gunoi metalic*” sau un *obiect abandonat*, este apreciată critic de instanța de apel, aceasta fiind contrazisă de declarațiile constante ale părții vătămate, de materialele cauzei și de probele scrise administrate, din care rezultă că automobilul era un bun identificat, aflat în posesia și administrarea părții vătămate, verificat periodic de aceasta și păstrat în același loc în mod continuu.

Sub acest aspect, *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.07.2022* confirmă situația de fapt de la adresa indicată, respectiv existența bunului și circumstanțele locului

comiterii faptei. Totodată, *procesul-verbal de ridicare din 09.08.2022*, prin care au fost ridicate copia procurii, copia pașaportului tehnic și imaginile foto ale automobilului, confirmă identitatea bunului și legătura acestuia cu partea vătămată. De asemenea, *procesul-verbal de ridicare din 03.08.2022*, precum și înscrisurile aferente, confirmă implicarea directă a inculpatului în organizarea transportării bunului de la fața locului.

În același sens, *procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 29.09.2022*, efectuate de martorii POPA Valeriu *****și CEBOTARI Dumitru *****, atestă în mod convergent identificarea inculpatului ca fiind persoana care a solicitat intervenția pentru evacuarea și transportarea automobilului către o bază de colectare a metalului uzat, ceea ce confirmă rolul activ al acestuia în realizarea acțiunii de sustragere.

Colegiul penal reține că aceste probe, apreciate în ansamblu și coroborate între ele, demonstrează fără echivoc atât existența faptei de luare a bunului, cât și caracterul său ilicit, precum și implicarea directă a inculpatului în săvârșirea infracțiunii.

În acest context, instanța de apel subliniază că infracțiunea de furt este o infracțiune materială, considerată consumată din momentul în care bunul este scos din sfera de posesie sau detenție a victimei și intră în stăpânirea făptuitorului, acesta având posibilitatea reală de a dispune de bun potrivit propriei voințe. În speță, acest moment s-a realizat odată cu ridicarea automobilului de la locul unde se afla, transportarea acestuia și predarea lui la un centru de colectare, urmată de obținerea unui beneficiu material.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul a realizat integral elementele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal, respectiv fapta de luare ilegală și gratuită a bunului, producerea prejudiciului patrimonial efectiv și legătura de cauzalitate dintre acestea, fapta fiind săvârșită pe ascuns, fără consimțământul titularului posesiei.

În ceea ce privește existența circumstanței agravante prevăzute la art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal – „*cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”, Colegiul constată că pentru aplicarea acesteia este necesar ca la comiterea infracțiunii prejudiciul material cauzat părții vătămate să depășească 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Analiza probelor administrate relevă că prejudiciul material cauzat de inculpatul DASCAL Alexandr ***** părții vătămate ȚĂRANU Valentin a constituit 8739 lei. La data săvârșirii faptelor (anul 2022), conform Hotărârii Guvernului nr. 458 din 29.12.2021 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2022 (Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 325-333 art. 761 din 31.12.2021), constituie 9900 lei. Prin urmare, valoarea bunurilor sustrase de inculpat nu depășește pragul de 10 salarii medii lunare pe economie, stabilit pentru calificarea infracțiunii ca având „daune în proporții considerabile”.

În plus, potrivit art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care ușurează pedeapsa sau ameliorează situația persoanei care a săvârșit fapta are efect retroactiv, aplicându-se inclusiv inculpaților ale căror fapte au fost comise înainte de intrarea în vigoare a noilor prevederi. În acest context, modificările aduse prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, intrată în vigoare la 07.09.2024, care definesc proporțiile considerabile în conformitate cu art.126 alin.(2) Cod penal, constituie norme mai favorabile pentru inculpată.

Coroborând aceste aspecte, Colegiul constată că faptele săvârșite de DASCAL Alexandr ***** nu întrunesc condiția de „daune în proporții considerabile”, astfel încât nu poate fi reținută circumstanța agravantă prevăzută la art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal. În consecință, acțiunile inculpatului în mod corect au fost reîncadrate conform art.186 alin.(1) Cod penal, fără aplicarea semnului calificativ „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

15. *Latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(1) Cod penal se caracterizează, în mod obligatoriu, prin vinovăție sub forma intenției directe, coroborată cu scopul de cupiditate, adică urmărirea obținerii unui folos material injust în urma săvârșirii faptei.

În speță, din ansamblul probator administrat rezultă cu certitudine că inculpatul DASCAL Alexandr ***** a acționat cu reprezentarea clară a caracterului ilicit al faptelor sale, prevăzând consecințele acestora și dorind în mod conștient producerea lor. Modul de săvârșire a faptei — identificarea bunului, solicitarea unui mijloc de transport, ridicarea acestuia de la locul unde se afla și transportarea ulterioară către un punct de colectare a metalului uzat — evidențiază o conduită orientată spre însușirea definitivă a bunului și nu spre o simplă deplasare sau conservare temporară.

Totodată, scopul de cupiditate este demonstrat prin obținerea efectivă de către inculpat a unui beneficiu material, respectiv suma de 1900 lei, rezultată din valorificarea automobilului sustras la un centru de colectare a metalului uzat. Această împrejurare confirmă că acțiunile inculpatului au fost motivate de interes material personal, fiind exclus caracterul întâmplător sau lipsit de finalitate patrimonială al conduitei sale.

În același sens, comportamentul inculpatului anterior, concomitent și ulterior comiterii faptei relevă existența unei rezoluții infracționale bine determinate, manifestată prin acțiuni coordonate și orientate spre realizarea scopului de însușire a bunului. Lipsa consimțământului părții vătămate, coroborată cu valorificarea bunului în interes propriu, confirmă caracterul intenționat, direct și calificat al conduitei sale.

Instanța de apel reține că susținerile inculpatului privind o pretinsă confuzie asupra naturii bunului nu sunt de natură să înlăture forma de vinovăție, întrucât chiar și în ipoteza invocată de acesta, acțiunea de ridicare, transportare și valorificare a bunului fără verificarea dreptului de dispoziție al unei alte persoane denotă acceptarea conștientă a riscului și asumarea urmărilor prejudiciabile.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că în acțiunile inculpatului este întrunită pe deplin latura subiectivă a infracțiunii de furt, exprimată prin intenție directă și scop de cupiditate, elemente care confirmă caracterul penal al faptei și susțin încadrarea juridică realizată de instanța de fond în baza art.186 alin.(1) Cod penal.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 14 ani. DASCAL Alexandr ***** este persoana fizică responsabilă, nu se află la evidența medicului psihiatru, iar la momentul comiterii infracțiunilor avea împlinită vârsta de 48 ani, corespunzător, aceasta întrunește criteriile subiectului infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal.

16. Colegiul penal constată că motivele de apel formulate de apărare sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute, întrucât acestea se bazează pe o interpretare selectivă și subiectivă a

probatoriului administrat, contrară ansamblului probatoriu legal, pertinent și coroborat din dosar.

Argumentul apărării privind pretinsa lipsă a calității de parte vătămată a lui ȚĂRANU Valentin ***** și inexistența prejudiciului material nu poate fi acceptat, fiind în mod corect înlăturat de instanța de fond. Colegiul reiterează că, în sensul art.59 Cod de procedură penală, calitatea de parte vătămată este determinată de existența unui prejudiciu cauzat prin infracțiune, fără ca legea să condiționeze în mod absolut această calitate de deținerea unui titlu formal de proprietate înregistrat.

În speță, din declarațiile părții vătămate, coroborate cu materialele cauzei, rezultă că aceasta exercita în mod efectiv posesia asupra automobilului de model ***** bun pe care îl administra, îl verifica periodic și asupra căruia exercita acte de stăpânire de fapt. Simplul fapt al lipsei înregistrării dreptului de proprietate pe numele său nu este de natură să înlăture protecția juridico-penală a posesiei de fapt, întrucât infracțiunea de furt ocrotește în mod prioritar relațiile sociale privind posesia și deținerea bunurilor.

Cu referire la invocarea prevederilor art.490 și art.416 Cod civil, Colegiul penal reține că prezumția de proprietate a posesorului operează exclusiv în planul dreptului civil și nu exclude existența unei posesii de fapt protejate penal. De asemenea, regimul publicității drepturilor reale nu are relevanță determinantă în stabilirea calității de subiect pasiv al infracțiunii de furt, atâta timp cât este dovedit că bunul se afla în stăpânirea efectivă a unei persoane deposedate ulterior prin acțiunea ilicită a inculpatului.

În acest context, argumentul apărării potrivit căruia lipsa înscrierii în registrul de stat al vehiculelor ar exclude existența unui prejudiciu este nefondat. Prejudiciul în sens penal constă în diminuarea patrimoniului sau pierderea unui bun aflat în posesia victimei, iar nu exclusiv în afectarea unui drept de proprietate formalizat. Or, în cauză, partea vătămată a fost lipsită efectiv de bunul său și de valoarea economică a acestuia, evaluată prin raport de expertiză la 8739 lei, ceea ce constituie un prejudiciu patrimonial cert și determinat.

Totodată, susținerea privind incidența art.390 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală este eronată, întrucât nu există nicio cauză care să înlăture caracterul penal al faptei. Din contră, fapta întrunește integral elementele constitutive ale infracțiunii de furt prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal, fiind stabilite atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii, prin probele administrate legal și coroborate.

În consecință, Colegiul penal apreciază că argumentele apelantului privind lipsa calității de parte vătămată, inexistența prejudiciului și necesitatea achitării inculpatului sunt declarative, necoroborate cu materialul probator și contrazise de ansamblul probelor administrate în cauză, motiv pentru care se impune înlăturarea acestora ca neîntemeiate.

Susținerea privind nemotivarea hotărârii este neîntemeiată, întrucât instanța de fond a analizat probele în mod individual și în ansamblu, a indicat temeiurile de fapt și de drept și a explicat rațiunea pentru care a dat prioritate anumitor probe, respectând exigențele art.6 CEDO și ale art.101 Cod de procedură penală. Simpla nemulțumire a părții apărării față de soluția adoptată nu echivalează cu lipsa motivării hotărârii, iar principiul „*in dubio pro reo*” nu este incident în cauză, întrucât acesta operează exclusiv în situația existenței unor dubii reale, serioase și insurmontabile asupra vinovăției. În speță, probele administrate sunt

convergente, coerente și suficiente pentru a înlătura orice dubiu rezonabil, astfel încât prezumția de nevinovăție a fost răsturnată prin probe legale și pertinente.

În consecință, Colegiul penal constată că motivele de apel invocate de apărare sunt declarative, speculative și lipsite de suport probator, fiind contrazise de ansamblul probelor administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului. Prin urmare, sentința instanței de fond este legală, temeinică și motivată, urmând a fi menținută fără modificări.

Prin urmare, criticile aduse de partea apărării în textul apelului depus privitor la modul în care instanța de judecată a apreciat probele şi circumstanțele cauzei, sunt neîntemeiate, or împrejurările enunțate supra denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de apelant, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a avut loc fapta de săvârșirea căreia a fost învinuit inculpatul, că această faptă a fost săvârșită de inculpat, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, iar criticile formulate prin cererea de apel referitoare la nerespectarea rigorilor și garanțiilor prevăzute de codul de procedură penală sunt declarative.

Colegiul cercetând probele administrate, conchide că instanța de judecată a stabilit just că prin acțiunile sale intenționate, DASCAL Alexandr ***** a săvârșit *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane,* adică infracțiune prevăzută la art.186 alin.(1) Cod penal, motiv pentru care a dispus condamnarea acestuia. Colegiul nu va reține poziția apelantului precum că probele cercetate în ședință de judecată nu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal și inculpatul urmează a fi achitat de sub învinuirea adusă, ori argumentele invocate de acesta nu au fost susținute de careva probe, iar probele cercetate dovedesc contrariul.

Astfel, instanța de apel a verificat legalitatea sentinței atacate sub aspectele relatate în cererea de apel, precum și în cadrul ședinței de judecată şi a reținut că temeiurile invocate de apelant nu și-au găsit confirmare în cauza dată, or starea de fapt reținută şi de drept apreciată de către instanța de fond a concordat cu circumstanțele stabilite şi probele administrate, iar acțiunile inculpatului DASCAL Alexandr ***** se încadrează în temeiul art.186 alin.(1) Cod penal.

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate atât sub aspectul situației de fapt, cât și al încadrării juridice și individualizării pedepsei, în baza probelor administrate și examinate de prima instanță, apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, precum și în raport cu motivele invocate în apel. Colegiul penal reține că instanța de fond a respectat exigențele art.314 Cod de procedură penală, cercetând nemijlocit probele administrate, audiind participanții la proces și apreciindu-le în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și coroborării acestora, ajungând în mod justificat la concluzia privind vinovăția inculpatului DASCAL Alexandr *****. În acest sens, Colegiul constată că sentința atacată este motivată clar și suficient, fiind întemeiată pe un ansamblu probatoriu coerent și coroborat, care confirmă situația de fapt reținută de instanța de fond. Alegațiile apărării nu au fost susținute prin probe concludente și nu sunt de natură să răstoarne concluziile primei instanțe.

Totodată, nu se constată erori de fapt sau de drept care să atragă casarea hotărârii, întrucât instanța de fond a stabilit corect circumstanțele cauzei, a încadrat juridic corespunzător fapta și a individualizat pedeapsa cu respectarea dispozițiilor legale incidente. În aceste condiții, Colegiul penal apreciază că nu este necesară o reevaluare a întregului material probator, întrucât prima instanță a dat o interpretare completă și motivată probelor administrate, în concordanță cu exigențele art.6 CEDO privind dreptul la un proces echitabil, astfel cum rezultă și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Garcia Ruiz c. Spaniei și Helle c. Finlandei), potrivit căreia instanța de apel poate prelua motivarea primei instanțe atunci când aceasta este coerentă și suficient motivată. Prin urmare, Colegiul penal constată că hotărârea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea garanțiilor procesuale și a dreptului la un proces echitabil, neexistând temeiuri pentru admiterea apelului și casarea sentinței.

17. În continuare Colegiul reține că, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sânt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul Penal reține că în baza art.61 Cod penal, (1) *Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, art.186 alin.(1) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea şi reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. O pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-şi poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Potrivit art.75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni *i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod.* La

stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiuni, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Luând ca bază aceste prevederi şi soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure şi de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale şi decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală şi când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod de procedură penală, stabilind termenul şi mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiuni săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiuni săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiuni.

Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale stabilite în privința inculpatului constată că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală şi prin urmare a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 - 77 Cod penal**,** a ținut cont de scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale acestuia.

Totodată, potrivit pct.22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, se atrage atenția că, potrivit art.394 alin.(2) Cod de procedură

penală, instanța de judecată este obligată să motiveze: - stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede şi alte categorii de pedepse mai ușoare; - aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege (art.79 alin.(1) Cod penal); - aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau aplicarea altor categorii de liberare de pedeapsa penală, prevăzute în art.89 Cod penal, precum şi a liberării de răspundere penală conform art.55 Cod penal.

În acest sens, Colegiul Penal reiterează şi prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată, inclusiv în partea stabilirii pedepsei, instanța trebuie să indice motivele pe care se fondează pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual (*H. c. Belgiei (1987)*.

18. Analizând probele nominalizate în ansamblu din punct de vedere al pertinenții, concludenții, veridicității, utilității şi coroborării lor, inculpatul DASCAL Alexandr ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută la norma art.186 alin.(1) Cod penal, care prevedea pedeapsă cu amendă în mărime până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani, iar potrivit prevederilor art.16 alin.(2) Cod penal, constituie o infracțiune ușoară.

Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art.61 și 75 Cod penal, Colegiul penal reține următoarele circumstanțe:

- prin acțiunile sale inculpatul DASCAL Alexandr ***** a comis o infracțiune ușoară, comise cu intenție și care fac parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relațiile sociale cu privire la bunurile persoanei;

- potrivit conținutului informației nr.3250 din 05.09.2022, eliberată de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, DASCAL Alexandr *****, a.n. *****, nu este la evidența medicului narcolog (f.d.84 Vol. I). De asemenea, potrivit conținutului informației nr.10746 din 08.09.2022, eliberată de IMSP CCSM sect. Botanica, DASCAL Alexandr *****, a.n. *****, nu este la evidența medicului psihiatru (f.d.82 Vol. I).;

- conform extrasului din Registrul de Stat al Populației cet. DASCAL Alexandr ***** este căsătorit, și are trei copii minori la întreținere;

- conform revindecării F-246 anexate la materialele cauzei se atestă că inculpatul DASCAL Alexandr ***** anterior nu a fost condamnat (f.d. 80 Vol. I);

Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului au fost reținute - *săvârşirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare*".

La fel în conformitate cu prevederile art.77 Cod penal, circumstanțe agravante în privința inculpatului nu au fost stabilite. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului DASCAL Alexandr de răspundere penală conform prevederilor art.53 Cod penal nu au fost stabilite.

Colegiul penal reține că la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei aplicate inculpatului DASCAL Alexandr, instanța de fond a acționat în strictă conformitate cu prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 și 78 Cod penal, realizând o evaluare complexă a tuturor circumstanțelor relevante ale cauzei și a persoanei inculpatului.

În acest sens, instanța a ținut cont de gradul de gravitate al infracțiunii săvârșite, încadrată potrivit art.16 alin. (2) Cod penal în categoria infracțiunilor ușoare, precum și de forma de vinovăție – intenția directă, orientată spre însușirea ilicită a bunurilor altor persoane, element ce sporește pericolul social al faptei.

De asemenea, a fost corect valorificată personalitatea inculpatului, acesta fiind la prima abatere de la legea penală, fără antecedente penale, fapt confirmat prin materialele cauzei, precum și datele ce caracterizează comportamentul acestuia anterior și ulterior comiterii infracțiunii, inclusiv conduita procesuală manifestată pe parcursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești.

Colegiul penal subliniază că, în temeiul art.75 Cod penal, individualizarea pedepsei presupune o evaluare cumulativă a gravității faptei, a personalității inculpatului, a împrejurărilor concrete ale comiterii infracțiunii, precum și a capacității sancțiunii de a asigura realizarea scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Raportând aceste criterii la circumstanțele cauzei, instanța de fond a concluzionat în mod justificat că aplicarea unei pedepse privative de libertate este necesară și proporțională, în condițiile în care o sancțiune mai blândă nu ar asigura atingerea scopurilor pedepsei penale, iar reacția penală trebuie să reflecte gravitatea concretă a faptei și atingerea adusă relațiilor patrimoniale ocrotite de lege.

În acest context, Colegiul penal reține că alegerea pedepsei sub formă de închisoare pentru un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip deschis, se încadrează în marja legală prevăzută de sancțiunea art. 186 alin. (1) Cod penal și reprezintă o sancțiune proporțională, individualizată în raport cu criteriile prevăzute de lege. Totodată, instanța de fond a motivat în mod suficient imposibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde, arătând că aceasta nu ar asigura realizarea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 Cod penal, în special sub aspectul prevenirii speciale și generale, precum și al restabilirii echității sociale.

Colegiul penal constată că raționamentul instanței de fond corespunde exigențelor de motivare prevăzute de art.394 Cod de procedură penală și standardelor de individualizare jurisprudențială, întrucât instanța a realizat o analiză concretă a circumstanțelor cauzei, iar nu una abstractă sau formală. Prin urmare, criticile apelului sub acest aspect nu sunt de natură să înlăture concluzia privind legalitatea și temeinicia individualizării pedepsei, instanța de apel constatând că sancțiunea aplicată este legală, motivată și proporțională cu fapta comisă și persoana inculpatului.

19. Instanța de recurs reține că, deși art.186 alin.(1) Cod penal prevede un spectru alternativ de sancțiuni – amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare de până la 2 ani – instanța de fond a apreciat în mod întemeiat că, în circumstanțele concrete ale cauzei, doar aplicarea unei pedepse privative de libertate este aptă să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale prevăzute de art.61 Cod penal.

În ceea ce privește alternativa muncii neremunerate în folosul comunității, Colegiul penal reține că aplicarea acesteia presupune, pe lângă condițiile legale de oportunitate și proporționalitate, și existența consimțământului persoanei condamnate, precum și capacitatea efectivă de executare a obligației impuse, aceasta fiind o sancțiune de natură comunitară ce implică cooperarea activă a condamnatului. Or, în speță, inculpatul DASCAL

Alexandr ***** nu s-a prezentat în fața instanței de judecată, eschivându-se în mod constant de la judecarea cauzei, împrejurare care a determinat imposibilitatea instanței de a obține acordul său pentru executarea unei astfel de sancțiuni, condiție esențială pentru aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității.

Colegiul penal reține că nici aplicarea pedepsei sub formă de amendă nu ar fi de natură să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale prevăzute la art.61 Cod penal. Or, eficiența sancțiunii amenzii este condiționată de capacitatea reală a persoanei condamnate de a o executa în mod efectiv și în termenul stabilit de lege, astfel încât aceasta să producă un efect coercitiv și educativ real.

În speță, potrivit materialelor cauzei, se atestă că inculpatul DASCAL Alexandr ***** nu este încadrat în câmpul muncii și nu realizează venituri stabile, circumstanță care ridică serioase dubii cu privire la posibilitatea executării efective a unei pedepse pecuniare. În asemenea condiții, aplicarea amenzii ar avea un caracter formal și ineficient, fără a contribui la corectarea comportamentului infracțional și fără a asigura atingerea scopului preventiv al sancțiunii penale. Prin urmare, Colegiul penal constată că nici sancțiunea amenzii nu constituie o măsură suficientă și eficientă în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, fiind necesară aplicarea unei pedepse privative de libertate, ca singură măsură aptă să asigure realizarea scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal.

În aceste condiții, instanța de fond a apreciat corect că aplicarea unei pedepse neprivative de libertate nu ar asigura eficiența reacției penale și nici realizarea scopului educativ și preventiv al pedepsei, existând riscul ca o sancțiune mai blândă să fie percepută ca o insuficientă reacție a statului față de conduita infracțională.

Totodată, Colegiul penal reține că individualizarea pedepsei trebuie să răspundă exigenței de prevenție generală și specială, precum și necesității de a determina inculpatul să conștientizeze gravitatea faptei comise și să își conformeze conduita exigențelor legii penale. Prin urmare, în raport cu circumstanțele cauzei, cu conduita procesuală a inculpatului și cu gradul de pericol social al faptei, instanța de fond a concluzionat în mod justificat că aplicarea unei pedepse privative de libertate este singura măsură aptă să asigure atingerea scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal și să garanteze restabilirea echității sociale.

Prin urmare, Colegiul apreciază că pedeapsa aplicată este legală, temeinică și echitabilă, fiind individualizată în limitele sancțiunii prevăzute de lege și în concordanță cu circumstanțele concrete ale cauzei, asigurând realizarea efectivă a scopului pedepsei penale, atât sub aspectul reeducării inculpatului, cât și al prevenirii generale și speciale a infracțiunilor.

20. *Colegiul ține să menționeze că în conformitate cu art.397 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare instanța urmează să se expună și asupra acțiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei.*

În conformitate cu art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, *odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.*

Potrivit art.219 alin.(1) Cod de procedură penală, *acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale*

nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia. (2) Cod de procedură penală, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală.

Conform art.220 Cod procedură penală, (*1) acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. (2) normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. (3) hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.*

În corespundere cu prevederile art.221 Cod de procedură penală *(1) acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti. (2) Acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.*

Conform art.2036 alin.(1) – (4) Cod civil*, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.*

În temeiul art.2037 alin.(1) - (3) Cod civil*, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu*

cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

În același sens, art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, stabilește că, *la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.*

De asemenea, instanța de apel remarcă faptul că, potrivit practicii judiciare în acest domeniu, la determinarea cuantumului prejudiciului moral dispus spre încasare, urmează a fi respectat criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure în mod efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a cuantumului prejudiciului moral. Totodată, Colegiul relevă că mărimea prejudiciului moral urmează să fie proporțională cu sumele acordate de Curtea Europeană în cauze similare, adică în cauze care vizează violări similare ale Convenției și care sunt îndreptate împotriva Republicii Moldova sau a țărilor cu un nivel de dezvoltare economică comparabil cu cel al Republicii Moldova.

În temeiul art.397 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, instanța este obligată să se expună în dispozitiv asupra acțiunii civile formulate sau asupra măsurilor dispuse din oficiu privind repararea prejudiciului. În acest sens, Colegiul Penal constată că partea vătămată ȚĂRANU Valentin ***** a depus o cerere de chemare în judecată împotriva inculpatului DASCAL Alexandr ***** solicitând încasarea din contul ultimilor a prejudiciului material cauzat în mărime de 200 mii lei și prejudiciului moral în sumă de 100 mii lei.

21. Referitor la *prejudiciul material* pretins de către partea vătămată și civilă ȚĂRANU Valentin *****, instanța de apel reține că din acțiunea civilă rezultă că partea vătămată și civilă ȚĂRANU Valentin ***** solicită încasarea sumei de 200 000 lei cu titlu de prejudiciu material.

Conform art.387 alin.(3) pct.2) Cod de procedură penală, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Având în vedere circumstanțele cauzei penale, Colegiul apreciază că partea vătămată și civilă ȚĂRANU Valentin ***** nu a prezentat probe certe și veridice pentru a justifica cuantumul prejudiciului material invocat, or în cadrul cercetării judecătorești, s- a constatat că, la faza de urmărire penală prin ordonanța din 05 septembrie 2022 (f.d. 68) s-a dispus efectuarea expertizei judiciare în vederea stabilirii prețului mediu de piață al automobilului de model ***** anul fabricării ***** cu capacitatea cilindrică de 1500 cm3 . Astfel, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3564 din 21.09.2022 conform căruia valoarea medie de piață a unui automobil de model ***** anul fabricației *****, la data sustragerii bunurilor, în perioada 14.07.2022- 18.07.2022, constituie aproximativ suma de 8739 lei.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază ca fiind legală și întemeiată soluția instanței de judecată prin care a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, în partea reparării prejudiciului material, cu dispunerea încasării din contul inculpatului DASCAL

Alexandr ***** a sumei de 8 739 (opt mii șapte sute treizeci și nouă) lei, cu titlu de prejudiciu material.

Această concluzie este susținută de ansamblul probator administrat în cauză și, în mod special, de raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3564 din 21.09.2022, care a stabilit în mod obiectiv valoarea de piață a bunului sustras la data comiterii faptei. În absența unor probe contrare de aceeași forță probantă, instanța este ținută să se raporteze la evaluarea tehnico-științifică realizată prin expertiză.

Totodată, Colegiul reține că admiterea în parte a acțiunii civile corespunde exigențelor art.387 și art.397 Cod de procedură penală, precum și principiului reparării integrale a prejudiciului efectiv dovedit, fără a admite despăgubiri speculative sau neprobate. În aceste condiții, soluția instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii civile și obligarea inculpatului la repararea prejudiciului material în limita sumei stabilite prin expertiză este una corectă, legală și temeinic motivată.

22. Cu referire la *prejudiciul moral* pretins de către partea vătămată și civilă ȚĂRANU Valentin *****, instanța de apel reține că aprecierea prejudiciului moral se face în funcție de circumstanțele cauzei, unde este necesar să se ia în considerare valoarea nepatrimonială lezată, însemnătatea pe care o are această valoare pentru persoana vătămată. Un alt criteriu constă în durata menținerii consecințelor vătămărilor, adică durata prejudiciului, deoarece urmările pot fi temporare, trecătoare sau permanente. Durata menținerii consecințelor este un criteriu de apreciere a prejudiciului distinct de criteriul importanței. Un alt criteriu este criteriul intensității durerilor fizice şi psihice. Aceasta depinde de valoarea lezată. Aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat victimei, urmează a fi apreciat de către instanța de judecată după intima convingere, care se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu şi în funcție de circumstanțele cauzei.

În acest context, Colegiul penal reține că prejudiciul moral pretins de partea civilă nu poate fi cuantificat în mod matematic, însă evaluarea acestuia trebuie realizată prin raportare la criteriile de echitate consacrate de art.2036–2037 Cod civil, precum și la jurisprudența constantă în materie, având în vedere circumstanțele concrete ale cauzei, intensitatea atingerii aduse valorilor nepatrimoniale și efectele pe care fapta le-a produs asupra persoanei vătămate.

Astfel, la stabilirea existenței și întinderii prejudiciului moral, instanța de judecată trebuie să țină cont de natura bunului lezat, de contextul comiterii faptei, de consecințele psihice inevitabile generate de lipsirea persoanei de bunul său și de insecuritatea creată în patrimoniul acesteia. În același timp, este necesar a se evita transformarea despăgubirii morale într-un instrument de îmbogățire fără just temei, despăgubirea având exclusiv rol compensator și reparator, nu sancționator.

Raportând aceste principii la speță, Colegiul reține că sustragerea bunului a generat în mod rezonabil o stare de disconfort, insecuritate și suferință psihică pentru partea vătămată, determinată de pierderea unui bun de valoare și de incertitudinea inițială cu privire la recuperarea acestuia. Totuși, aceste consecințe nu prezintă o intensitate sau durată de natură să justifice acordarea sumei solicitate de 100 000 lei, aceasta fiind vădit disproporționată în raport cu circumstanțele obiective ale cauzei și cu practica judiciară în materie.

De asemenea, Colegiul reține că repararea prejudiciului moral trebuie să reflecte un just echilibru între suferința efectiv încercată și necesitatea menținerii unui raport rezonabil de proporționalitate între fapta ilicită și cuantumul despăgubirii acordate. Or, stabilirea unei sume excesive ar contraveni principiului echității și ar deturna scopul instituției răspunderii civile delictuale.

Prin urmare, ținând cont de criteriile prevăzute de art.2037 Cod civil, de circumstanțele concrete ale cauzei, de natura bunului sustras și de impactul faptei asupra părții vătămate, Colegiul consideră că suma de 4 000 lei stabilită de instanța de fond cu titlu de prejudiciu moral reprezintă o reparație echitabilă, proporțională și suficientă pentru compensarea suferințelor psihice cauzate, asigurând totodată atingerea scopului reparator al răspunderii civile fără a depăși limitele rezonabile ale despăgubirii.

23. Concomitent, Colegiul penal reține că, instanța de fond justificat a soluționat chestiunea ce ține de măsura preventivă și cheltuielile judiciare, temei de a interveni în aceasta parte Colegiul penal nu a constatat.

24. Generalizând aspectele invocate, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de avocatul Dumitru CAZACU în interesele inculpatului DASCAL Alexandr *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2759/2022 din 04 martie 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, Sentința instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a Sentinței nu au fost reținute.

25. În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.1) lit.c), și art.417-419 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat apelul declarat de avocatul Dumitru CAZACU în interesele inculpatului DASCAL Alexandr *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2759/2022 din 04 martie 2025, și se menține fără modificări Sentința atacată.

Termenul executării pedepsei inculpatului ***DASCAL Alexandr*** ***** de calculat din data reținerii acestuia.

Decizia este executorie din momentul adoptării, și poate fi suspusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de două luni de la data comunicării.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI